



80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All



คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

*“ Driving Sustainable Development Goals:
Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs ”*

วันที่ 9 มิถุนายน 2566

ณ โรงแรมดุสิตธานี หัวหิน จังหวัดเพชรบุรี



Facebook : mssilpakorn



www.ms.su.ac.th



sumssilpakorn



sums.silpakorn

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

“Driving Sustainable Development Goals: Directions, Opportunities, and Challenges of Thai Entrepreneurs”

ปีที่เผยแพร่	7 กรกฎาคม 2566
เผยแพร่และจัดทำโดย	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร เลขที่ 1 หมู่ 3 ตำบลสามพระยา อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี 76120 โทร 0-3259-4028 โทรสาร 0-3259-4027 e-mail: mssuconf@gmail.com
แหล่งเผยแพร่	www.ms.su.ac.th
สงวนลิขสิทธิ์	คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

Proceedings การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566.-- เพชรบุรี :
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2566.

1142 หน้า.

1. มหาวิทยาลัยศิลปากร -- การประชุม.

I. ชื่อเรื่อง

015.593

ISBN 978-974-641-849-2



คำสั่งคณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 00089/2566

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ
โครงการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566

ตามที่คณะกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้กำหนดจัดการประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566 ในวันศุกร์ที่ 9 มิถุนายน 2566 เพื่อเป็นเวทีการนำเสนองานวิชาการ วิจัย และผลงานสร้างสรรค์ ในระดับชาติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2559 จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายพิจารณาผลงานทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการ ดังผู้รายนามต่อไปนี้

1. รองคณบดีฝ่ายวิจัย	ประธานกรรมการ
2. ศาสตราจารย์ ดร.ธงพล พรหมสาขา ณ สกลนคร	กรรมการ
3. ศาสตราจารย์ ดร.นรินทร์ สังข์รักษา	กรรมการ
4. ศาสตราจารย์ ดร.นันทินิตย์ วาณิชชีวะ	กรรมการ
5. ศาสตราจารย์ ดร.บุษบา กนกศิลปกรรม	กรรมการ
6. ศาสตราจารย์ ดร.พรศักดิ์ ศรีอมรศักดิ์	กรรมการ
7. รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณ์ รักชาติเจริญ	กรรมการ
8. รองศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ	กรรมการ
9. รองศาสตราจารย์ ดร.เก็จกนก เอื้อวงศ์	กรรมการ
10. รองศาสตราจารย์ ดร.เกตุวดี สมบูรณ์ทวี	กรรมการ
11. รองศาสตราจารย์ ดร.ธงชัย ภูวนาถวิจิตร	กรรมการ
12. รองศาสตราจารย์ ดร.ธนิษฐ์ รัตนพงศ์ภิญโญ	กรรมการ
13. รองศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ จันทิก	กรรมการ
14. รองศาสตราจารย์ ดร.ประสพชัย พสุนนท์	กรรมการ
15. รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยะพงษ์ จันทร์ใหม่มูล	กรรมการ
16. รองศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์	กรรมการ
17. รองศาสตราจารย์ ดร.ภัทร์ พลอยแหวน	กรรมการ
18. รองศาสตราจารย์ ดร.รัฐพล อ้นแผ้ว	กรรมการ
19. รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์	กรรมการ
20. รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภกิจ สุทธิเรืองวงศ์	กรรมการ
21. รองศาสตราจารย์ ดร.สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์	กรรมการ

22.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ ศิริสรริหิรัญ	กรรมการ
23.	รองศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ อมรสิริพงษ์	กรรมการ
24.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยโทหญิง ดร.เกิดศิริ เจริญวิศาล	กรรมการ
25.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษฎา พรรณราย	กรรมการ
26.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกริกฤทธิ์ อัมพะวัต	กรรมการ
27.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษราพร พรหมนิมิตกุล	กรรมการ
28.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โกสินทร์ เตชะนิยม	กรรมการ
29.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตพนธ์ ชุมเกตุ	กรรมการ
30.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตศักดิ์ พุฒจร	กรรมการ
31.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	กรรมการ
32.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชวนชื่น อัครกะฉนิชชา	กรรมการ
33.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณภัทร วิศวะกุล	กรรมการ
34.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐธนา ลีพันธ์ตันรักษ์	กรรมการ
35.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล บุญแก้วสุข	กรรมการ
36.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์สุดา พุฒจร	กรรมการ
37.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนภุต สังข์เนย	กรรมการ
38.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธาดาธิเบศร์ ภูทอง	กรรมการ
39.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพรัตน์ บุญเพียรผล	กรรมการ
40.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภานนท์ หอมสุต	กรรมการ
41.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิธิกร ม่วงศรีเขียว	กรรมการ
42.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประทีป ฉัตรสุภางค์	กรรมการ
43.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพล เปรมทองสุข	กรรมการ
44.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา มีสุข	กรรมการ
45.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา นาคปฐม	กรรมการ
46.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สมบัติ	กรรมการ
47.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิพนธ์ สิมะขจรบุญ	กรรมการ
48.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมพ์วิวัฒน์ มะณีวงศ์	กรรมการ
49.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพล เจตโรจนานนท์	กรรมการ
50.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พีรพัฒน์ ยางกลาง	กรรมการ
51.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญรติ จันทร์ภักดิ์	กรรมการ
52.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนรัตน์ สุขเกษม	กรรมการ
53.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสสินี บุญมีศรีสง่า	กรรมการ
54.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เมษธาวิมล พลโยธี	กรรมการ
55.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระชานนท์ ทวีผล	กรรมการ
56.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระบิล พันภัย	กรรมการ
57.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เรวดี อึ้งโพธิ์	กรรมการ
58.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณิจ	กรรมการ
59.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรระ จตุพร	กรรมการ

60.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิโรจน์ เจษภูาลักษณ์	กรรมการ
61.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิระ ศรีโยธิน	กรรมการ
62.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภรัตน์ แสงฉัตรแก้ว	กรรมการ
63.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สวรรยา ธรรมอภิพล	กรรมการ
64.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สัตยา ตันจันทร์พงศ์	กรรมการ
65.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันติธร ภูริภักดี	กรรมการ
66.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิริชัย ดีเลิศ	กรรมการ
67.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิรัตน์ กิตติพงษ์วิเศษ	กรรมการ
68.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนี คำนวลศิลป์	กรรมการ
69.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรมงคล นิมจิตต์	กรรมการ
70.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ พวงยามณี	กรรมการ
71.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรินทร์ เทวตา	กรรมการ
72.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรยา พรเอี่ยมมงคล	กรรมการ
73.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรรถพงศ์ พิระเชื้อ	กรรมการ
74.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรุณี ยศบุตร	กรรมการ
75.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อาชวีภุริชญ์ น้อมเนียน	กรรมการ
76.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสราภรณ์ ทนุผล	กรรมการ
77.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จอมภักดิ์ คลังระหัด	กรรมการ
78.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดาวลอย กาญจนมณีเสถียร	กรรมการ
79.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ทรงสุตา ภูสว่าง	กรรมการ
80.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวคนธ์ หนูขาว	กรรมการ
81.	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อริสสา สะอาดนัก	กรรมการ
82.	อาจารย์ ดร.กฤษฎา พรประภา	กรรมการ
83.	อาจารย์ ดร.คมกริช นันทะโรจพงศ์	กรรมการ
84.	อาจารย์ ดร.จันทร์พร ช่วงโชติ	กรรมการ
85.	อาจารย์ ดร.ชัยรัตน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง	กรรมการ
86.	อาจารย์ ดร.ชัชฌูพงศ์ ศิริโชตินิศากร	กรรมการ
87.	อาจารย์ ดร.ฐิติกรณ์ ยาวิไชย จารึกศิลป์	กรรมการ
88.	อาจารย์ ดร.ทิพวรรณ กำศิริมงคล	กรรมการ
89.	อาจารย์ ดร.ธีรน์วัช สุขวิสัยหิรัญ	กรรมการ
90.	อาจารย์ ดร.นพดล ไทวิชัยกุล	กรรมการ
91.	อาจารย์ ดร.บุษริน วงศ์วิวัฒนา	กรรมการ
92.	อาจารย์ ดร.ประไพพิมพ์ สุธีสินนันท	กรรมการ
93.	อาจารย์ ดร.ปริญญา ทรุ่นโพธิ์	กรรมการ
94.	อาจารย์ ดร.ปิยะกาญจน์ สุพรรณชนะบุรี	กรรมการ
95.	อาจารย์ ดร.ภฤศญา ปิยนุสรณ์	กรรมการ
96.	อาจารย์ ดร.ภวินธ์ธนา เจริญบุญ	กรรมการ
97.	อาจารย์ ดร.ภูชิป มีถาวรกุล	กรรมการ

98.	อาจารย์ ดร.รักชนก โสภภาพิศ	กรรมการ
99.	อาจารย์ ดร.รุ่งทิพย์ จันทร์ธนะกุล	กรรมการ
100.	อาจารย์ ดร.วงศ์ศักดิ์ดา วีระไพบุลย์	กรรมการ
101.	อาจารย์ ดร.วัชรระ เวชประสิทธิ์	กรรมการ
102.	อาจารย์ ดร.ศรายุทธ แสนมี	กรรมการ
103.	อาจารย์ ดร.สัจจวัฒน์ จารีกศิลป์	กรรมการ
104.	อาจารย์ ดร.สุรภัทร์ พิไชยแพทย์	กรรมการ
105.	อาจารย์ ดร.มรกต กำแพงเพชร	กรรมการ
106.	เภสัชกร ดร.ยุทธภูมิ มีประดิษฐ์	กรรมการ
107.	ดร.จิรภิญญา สันนิปางกูร	กรรมการ
108.	นางสาวสุนิสา วงศ์ประทุม	เลขานุการ
109.	นายเอกพันธ์ หวานใจ	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม พ.ศ. 2566 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2566

Wint.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุทธะนันท์)

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

สารบัญ

	หน้า
แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร <i>ชนาธิป วรพงษ์, ภัทร์ พลอยแหวน, สมบูรณ์ ศิริสรธริรัญ,</i> <i>กฤษณ์ รักชาติเจริญ และ สมศักดิ์ อมรรสิริพงศ์.....</i>	122
การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ทักษะด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และทรัพยากรมนุษย์ด้วยการออกแบบบอร์ดเกม <i>เพชร กวางใส, ภูพิงค์ แต่งจั่น, มินทฎา สุขารมย์, จักรินทร์ บุญญากานนท์,</i> <i>เจตวัฒน์ แววบัณฑิต, กฤษณา ชูมาลา, โกสินทร์ เตชะนิยม, เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน.....</i>	138
คุณภาพชีวิตในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม (ราชการบริหารส่วนกลาง) <i>พกริ่ง รัตนสาลี และ วัลลภ รัฐฉัตรานนท์.....</i>	152
การรับรู้และการปฏิบัติตามนโยบายการจัดการขยะพลาสติกของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร <i>อภิชญา ไทรัตน์ และ สวรรยา ธรรมอภิพล</i>	172
ความสัมพันธ์ระหว่างการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมกับการได้เปรียบในการแข่งขัน : หลักฐานจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <i>วรรณพร ปองสุข และ อิสราภรณ์ ทนุผล.....</i>	188
ปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการประยุกต์ การบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย <i>วรรณวิสา ธัญญเจริญ และ อิสราภรณ์ ทนุผล</i>	205
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสินเชื่อธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs ธนาคารกสิกรไทย ในเขตบางแค กรุงเทพมหานคร <i>กัตติกา รัตนสันตยากุล และ ประพล เปรมทองสุข.....</i>	221
การศึกษาความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติทางบัญชีสำหรับเงินลงทุน ในสินทรัพย์ดิจิทัลของนักบัญชีในกรุงเทพมหานคร <i>อารยา เตมีศิลป์ และพรปวีณ์ ชาญสุวรรณ.....</i>	237
การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการปัญหาคนกับช้างป่า กรณีศึกษา: การท่องเที่ยวสัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติกุยบุรี <i>วรัญญา ยิ้มแย้ม.....</i>	253

ปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การที่มีผลต่อระดับความสำเร็จของการประยุกต์ การบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

INDIVIDUAL FACTORS AND ORGANIZATIONS FACTORS AFFECTING SUCCESS LEVELS OF ACTIVITY BASED
MANAGEMENT IMPLEMENTATION OF LISTED COMPANIES IN THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

วรรณวิสา ธัญญเจริญ¹ และ อิศราภรณ์ ทนุผล²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย งานวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามส่งไปยังผู้บริหารฝ่ายการเงินและบัญชีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจำนวน 772 บริษัท ได้รับการตอบกลับทั้งสิ้นจำนวน 144 บริษัท งานวิจัยนี้วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยระดับบุคคล ได้แก่ การใฝ่หาการศึกษา การผูกติดสิ่งจูงใจ และปัจจัยระดับองค์การ ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร การสื่อสารภายในองค์กร ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการประยุกต์ ABM มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ปัจจัยระดับบุคคล ปัจจัยระดับองค์การ แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

Abstract

The research objectives were 1) to study the success levels of activity-based management (ABM) implementation in listed companies in the Stock Exchange of Thailand 2) to study the relationship between personal and organizational factors and success level of activity-based management implementation in listed companies in the Stock Exchange of Thailand. This research collected data by questionnaires sent to finance and accounting executives of 772 listed companies in the Stock Exchange of Thailand, Total responses 144 companies. This research analyzed the relationship by multiple regression analysis. The research results were found that the individual factors, including education, align incentives and organizational factors such as management support, internal communication, organization size, and duration of ABM implementation were positively related to the success level of activity-based management implementation in listed companies in the Stock Exchange of Thailand at the statistical significance level of 0.05.

Keywords: Individual Factors organizations Factors Activity-Based Management

1. บทนำ

แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (Activity – Based Management : ABM) เป็นนวัตกรรมทางการบัญชีบริหารร่วมสมัยที่สำคัญแนวคิดหนึ่ง โดยประกอบด้วยมิติด้านต้นทุน (Cost Dimension) ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากร (Resources) กิจกรรม (Activities) และต้นทุนที่มีความแม่นยำใกล้เคียงกับความจริงของสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน (Cost Objects) มิติด้านต้นทุนนี้เป็นมิติที่เรียกกันอย่างแพร่หลายว่า “ต้นทุนฐานกิจกรรม (Activity – Based Costing : ABC)” (Kim, 2017) มิติที่สอง คือ มิติของการวิเคราะห์กระบวนการ (Process Value Analysis: PVA) ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมเพื่อใช้ในการวิเคราะห์กิจกรรมและลดต้นทุนขององค์กร (Cost Reduction) โดยพยายามลดกิจกรรมที่ไม่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรและพยายามส่งเสริมกิจกรรมที่สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับองค์กรและนำไปสู่การพัฒนาองค์กรอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) (Cooper, 1987) (อิสราภรณ์ พลนารักษ์, 2550) ศูนย์การวิจัยของ NASA's Lewis พบว่าการบริหารฐานกิจกรรมมีความสำคัญต่อการใช้ทรัพยากรทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมและการใช้ทรัพยากรในปริมาณที่เหมาะสมก่อให้เกิดความประหยัด โดยองค์กรยังคงความมีประสิทธิภาพของการดำเนินงานไว้ได้ (Thailand industry, 2013)

ในสถานการณ์การดำเนินธุรกิจในปัจจุบันมีปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมภายนอกที่ค่อนข้างจะมีความผันผวนสูง องค์กรจำเป็นต้องลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจโดยการควบคุมต้นทุนขององค์กร แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมเป็นแนวคิดที่สนับสนุนให้องค์กรสามารถลดต้นทุนได้ในระยะยาว ทั้งนี้ในประเทศไทยมีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมมากกว่าทศวรรษ โดยการสำรวจการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมของบริษัทในฐานข้อมูลสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยที่ตั้งในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลในปี พ.ศ. 2550 พบว่า บริษัทที่มีการประยุกต์แนวคิด ABM เพียง 30% ซึ่งประกอบด้วยบริษัทที่ประยุกต์แนวคิด ABM ในระดับไม่สมบูรณ์ และระดับสมบูรณ์ โดยบริษัทที่มีระดับการประยุกต์ ABM ในระดับสมบูรณ์จะมีความสามารถในการทำกำไรเพิ่มขึ้น (อิสราภรณ์ พลนารักษ์, 2550) ยังคงมีองค์กรบางส่วนที่ยังไม่สามารถประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้สำเร็จ องค์กรส่วนใหญ่ให้ความสำคัญต่อการลงทุนในระบบสารสนเทศเพื่อรองรับการสร้างฐานข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรมในการดำเนินงานและทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน การนำแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมมาประยุกต์ใช้ในองค์กรถือว่าเป็นการริเริ่มนวัตกรรมใหม่ในองค์กรซึ่งอาจก่อให้เกิดการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคลและระดับองค์กร การให้การศึกษาแก่บุคลากรในองค์กรเป็นปัจจัยด้านบุคคลที่ช่วยลดแรงต่อต้านและช่วยให้การประยุกต์นวัตกรรมในองค์กรประสบความสำเร็จได้ (อรพรรณ คงมาลัย และ จิตตกานต์ เตชะแสนศิริ, 2552) การสนับสนุนของผู้บริหารต่อบุคลากรทำให้บุคลากรได้รับความมั่นใจในการทำงานและช่วยเพิ่มระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (Zhang and Che, 2010) นอกจากนั้นหากมีการเชื่อมโยงผลตอบแทนหรือเงินรางวัลกับการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมจะช่วยเพิ่มความพยายามในการประยุกต์แนวคิดและลดแรงต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการทำงานได้ (Gordon, 2002) รวมถึงการสื่อสารภายในองค์กรให้บุคลากรทราบถึงเป้าหมายในการประยุกต์ใช้แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมจะทำให้สามารถพัฒนาและใช้นวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล (ชาติชาย คงเพชรดิษฐ์, 2559; สุภารัตน์ พิมลรัตนกานต์, 2562) งานวิจัยฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาปัจจัยระดับบุคคลและระดับองค์กรที่มีผลต่อความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารองค์กรใช้ประกอบการพิจารณาในการประยุกต์ใช้แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (ABM) ในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและสมมติฐานวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การที่มีความสัมพันธ์กับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างสมมติฐานในการศึกษาได้ดังนี้

3.1 การให้การศึกษา (Education)

บุคคลที่ได้รับการฝึกอบรมจะทำให้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และมีความเชี่ยวชาญทำให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และข้อผิดพลาดจากการทำงานลดลงทำให้ผลการดำเนินงานโดยรวมขององค์การเพิ่มขึ้น (นิตยา ฤณอมศักดิ์ศรี, 2562; ภรภัค นิลคัมภีร์, 2562; อรพรรณ คงมาลัย และ จิตตกานต์ เตชะแสนศิริ, 2552) การประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมเป็นการประยุกต์นวัตกรรมในองค์การจำเป็นต้องให้ความรู้แก่บุคลากรเพื่อให้เกิดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการประยุกต์ ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับการทำงานทำให้ลดอุปสรรคในการทำงานและทำให้องค์การสามารถประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้สำเร็จ จึงนำไปสู่สมมติฐานวิจัยที่ 1

H₁: การให้การศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

3.2 การผูกติดสิ่งจูงใจ (Align Incentive)

ในสถานการณ์ปกติบุคลากรในองค์การจะให้ความสำคัญกับผลตอบแทนและประโยชน์ที่จะได้รับจากการทำงาน บุคคลจะให้ความสำคัญกับสิ่งที่องค์การผูกติดไว้กับผลตอบแทน ความพยายามในการปฏิบัติงานจะเกิดขึ้นหากองค์การมีการกำหนดให้ผลตอบแทนที่สูงกับผลการปฏิบัติงานของบุคลากร (ชนกฤต แซ่ไคว้, 2557) โดยมีการศึกษาที่สนับสนุนสถานการณ์ข้างต้น โดยพบว่าการผูกติดสิ่งจูงใจหรือการให้รางวัลกับความสำเร็จจะช่วยให้พนักงานมีขวัญและกำลังใจและใช้ความพยายามมากกว่าปกติในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือบรรลุเป้าหมายที่องค์การกำหนดไว้ การจูงใจดังกล่าวอาจให้เป็นรางวัลพิเศษ การเพิ่มเงินเดือน ตำแหน่งงานที่สูงขึ้น หรือ การจ่ายโบนัส เป็นต้น (Argyris and Kaplan, 1994) ในงานวิจัยนี้มุ่งเน้นการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การ หากองค์การมีการผูกติดสิ่งจูงใจกับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การจะทำให้พนักงานขององค์การใช้ความพยายามเป็นพิเศษต่อการทำให้องค์การประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้สำเร็จหรือประยุกต์ในระดับที่สูงขึ้น จึงนำไปสู่สมมติฐานวิจัยที่ 2

H₂: การผูกติดสิ่งจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

3.3 การสนับสนุนจากผู้บริหาร (Management Support)

Argyris and Kaplan (1994) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จการเริ่มต้นการพัฒนาเทคนิคใหม่ โดยศึกษาการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรม (Activity based costing) พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ การให้การสนับสนุนของผู้บริหาร หากผู้บริหารระดับสูงสนับสนุนโครงการและมีการติดตามการประยุกต์เทคนิคใหม่ในองค์กรอย่างจริงจังตั้งแต่ระยะเริ่มต้นจะเป็นการแสดงเป้าหมายที่ชัดเจนของโครงการตั้งแต่เริ่มดำเนินการ ทำให้การประยุกต์เทคนิคใหม่นั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง Nah, et al. (2001) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ปัจจัยของความสำเร็จในการประยุกต์ระบบการบริหารทรัพยากรองค์การ (ERP: Enterprise resource planning) พบว่า ทัศนคติและความมุ่งมั่นของผู้บริหารระดับสูง (Top management) ถือเป็นกุญแจแห่งความสำเร็จในการนำระบบการบริหารทรัพยากรมาใช้ในองค์กร เนื่องจากการพัฒนาและประยุกต์ใช้ระบบจะกระทบต่อการทำงานของบุคลากรในส่วนงานต่าง ๆ ทั้งทั้งองค์กรและต้องใช้งบลงทุนจำนวนมากจึงจำเป็นต้องมีผู้บริหารระดับสูงขององค์กรจะต้องเห็นความสำคัญและให้การสนับสนุนการพัฒนากระบวนการอย่างเต็มที่จึงจะสนับสนุนให้ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้ Rui-Vieira and Hoskin (2005) ได้ศึกษาการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรม (Activity based costing) ของธนาคารในประเทศโปรตุเกส พบว่าการให้การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญในการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรม (ABC) ซึ่งถือเป็นการประยุกต์นวัตกรรมใหม่ในองค์กร โดยเมื่อผู้บริหารระดับสูงเข้ามามีส่วนร่วมกับโครงการใหม่หรือนวัตกรรมใหม่จะทำให้เกิดผลกับโครงการอย่างรวดเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับ Zhang and Che (2010) พบว่าการได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้การประยุกต์ระบบต้นทุนฐานกิจกรรมประสบความสำเร็จ จึงนำไปสู่สมมติฐานวิจัยที่ 3

H₃: การสนับสนุนจากผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

3.4 การสื่อสารภายในองค์กร (Internal Communication)

Kotter and Schlesinger (2021) กล่าวว่า การติดต่อสื่อสารที่ดี สามารถที่จะลดแรงต่อต้านลงได้ ดังนั้นการสื่อสารที่ดีจะช่วยให้พนักงานเข้าใจถึงเหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง กลยุทธ์นี้มีความเชื่อว่า สาเหตุที่พนักงานต่อต้านมาจากการได้รับข้อมูลผิด ๆ หรือเพราะการอ่อนประชาสัมพันธ์ ดังนั้นเมื่อมีการให้ข้อมูลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์จะส่งผลให้พนักงานเกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น การต่อต้านก็จะหมดไป ซึ่งถ้าขาดการสื่อสารที่ดีการเปลี่ยนแปลงก็ยากที่จะสำเร็จสอดคล้องกับ Holtz (2004) ระบุว่า การสื่อสารภายในองค์กรเป็นเครื่องมือในการโน้มน้าวและจูงใจให้พนักงานเกิดความเชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงจะนำมาซึ่งผลลัพธ์ที่ดีมากกว่าเดิม และจูงใจให้พนักงานเพิ่มระดับการมีส่วนร่วมในกระบวนการการเปลี่ยนแปลงขององค์กร ตลอดจนการสนับสนุนให้พนักงานสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นการสื่อสารจะเป็นเครื่องมือสำหรับการประกาศ การอธิบายให้บุคลากรทราบถึงบริบทของการเปลี่ยนแปลง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพเป็นบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรเป็นอย่างมาก (ชาติชาย คงเพชรดิษฐ์, 2559; สุคาร์ตัน พิมรัตน์กานต์, 2562) จึงนำไปสู่สมมติฐานวิจัยที่ 4

H₄: การสื่อสารภายในองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

3.5 ขนาดองค์กร (Organization size)

ในการดำเนินงานขององค์กร องค์กรที่มีขนาดใหญ่จะมีต้นทุนในการเปลี่ยนแปลงระบบมากกว่าองค์กรขนาดเล็ก ในการลงทุนในระบบเพื่อรองรับการประยุกต์การบริหารฐานกิจกรรมจะมีความแตกต่างกันตามขนาด องค์กรขนาดเล็กจะมีผลดำเนินงานในการพัฒนาระบบการทำงานใหม่แตกต่างจากองค์กรขนาดใหญ่ ขนาดขององค์กรมีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กร (นิตยา ถนอมศักดิ์ศรี, 2562) ซึ่งสอดคล้องกับ Beyene, et al. (2016) พบว่าขนาดขององค์กรที่แตกต่างกันมีผลกับผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมขององค์กรแตกต่างกัน ดังนั้น องค์กรขนาดใหญ่ที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมจึงมีระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม จึงนำไปสู่สมมติฐานที่ 5

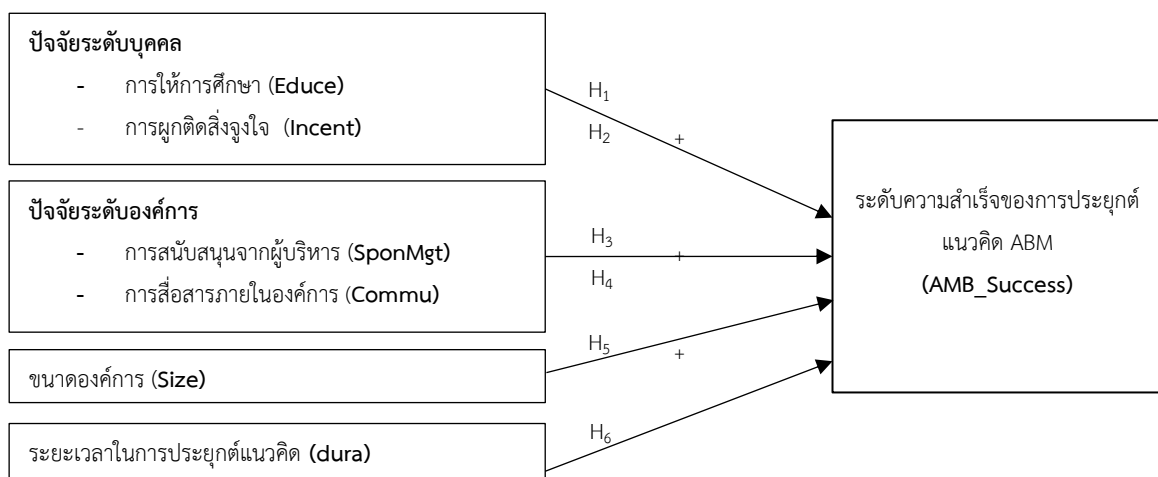
H₅: ขนาดองค์กรมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

3.6 ระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด (Duration of ABM Implementation)

ระยะเวลาในการประยุกต์นวัตกรรมในองค์กรมีผลต่อความสำเร็จของการประยุกต์นวัตกรรม เนื่องจากต้องใช้เวลาในการวางระบบการรวบรวมข้อมูลที่มีความซับซ้อน หากองค์กรมีระยะเวลาการประยุกต์แนวคิดติดต่อกันยาวนานจะทำให้เพิ่มระดับความสำเร็จของการประยุกต์ ทั้งนี้แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมเป็นแนวคิดที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของผลการดำเนินงานขององค์กรในระยะยาว (Argyris and Kaplan, 1994) ดังนั้นองค์กรที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมมาเป็นระยะเวลานาน จะมีระดับความสำเร็จการประยุกต์แนวคิดมากกว่าองค์กรที่มีการประยุกต์แนวคิดมาเพียงระยะสั้น จึงนำไปสู่สมมติฐานวิจัยที่ 6

H₆: ระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

4. กรอบแนวคิดของงานวิจัย



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้งตลาดหลัก (SET) และ ตลาดรอง (MAI) ที่ปรากฏข้อมูลในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ วันที่ 20 ตุลาคม 2565 รวมทั้งสิ้น 854 บริษัท ทั้งนี้ยกเว้นบริษัทในกลุ่มการเงิน และบริษัทจดทะเบียนที่อยู่ระหว่างการฟื้นฟูกิจการ บริษัทจดทะเบียนที่มีรายงานข้อมูลงบการเงินไม่ครบถ้วน คงเหลือบริษัทที่ใช้เป็นฐานในการรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 772 บริษัท (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2565)

5.2 การรวบรวมข้อมูล

รวบรวมข้อมูลโดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังผู้จัดการ/ผู้อำนวยการ/ผู้บริหารฝ่ายการเงินและบัญชีของบริษัทที่มีรายชื่อในฐานข้อมูลตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยส่งทั้งหมดจำนวน 772 บริษัท ได้รับการตอบกลับจำนวน 47 บริษัท ทั้งนี้ผู้วิจัยทำการโทรติดตามการตอบกลับแบบสอบถามจากบริษัทที่ยังไม่มีการตอบกลับและทำการส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) อีกครั้งและได้รับการตอบกลับจำนวน 97 บริษัท รวมการตอบกลับทั้งสิ้น 144 บริษัท

5.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสร้างเป็นข้อคำถาม และส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านประเมินแบบสอบถาม หลังจากปรับแก้ตามคำแนะนำจึงจัดเป็นแบบสอบถามส่งไปยังผู้จัดการ/ผู้อำนวยการ/ผู้บริหารฝ่ายการเงินและบัญชีบริหารของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทั้งตลาดหลัก (SET) และตลาดรอง (MAI)

5.4 ตัวแปรและการวัดค่า

5.4.1 ตัวแปรตาม

5.4.1.1 ระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (AMB_Success) วัดค่าจากรายการการดำเนินงานตามแนวทางการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมในองค์การ ซึ่งผู้วิจัยปรับรายการจากแผนภาพแนวคิด Second generation architecture ของ Turney (1994) และ อิสราภรณ์ พลนารักษ์ (2550) ซึ่งแสดงแผนภาพการประยุกต์แนวคิด ABM ที่ประกอบด้วย มุมมองของมิติด้านต้นทุน (Cost Dimension) และ มุมมองด้านการวิเคราะห์กระบวนการ (Process Value Analysis) จำนวน 12 รายการ วัดค่าความสำเร็จด้วยสัดส่วนจำนวนรายการที่มีการดำเนินงานต่อจำนวนรายการทั้งหมดที่กำหนด

ระดับความสำเร็จ	จำนวนรายการที่มีการดำเนินการ	X 100
การประยุกต์แนวคิด ABM =	—————	
	จำนวนรายการทั้งหมด (12 รายการ)	

ทั้งนี้หากบริษัทมีการดำเนินรายการครบ 12 รายการ ถือว่ามีระดับความสำเร็จในการลดต้นทุนตามแนวคิดบริหารฐานกิจกรรมร้อยละ 100 หรือเรียกว่ามีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์สามารถแสดงรายการได้ดังนี้ (1) มีการระบุกิจกรรมการดำเนินงาน (2) จัดกลุ่มกิจกรรม (3) มีการระบุเกณฑ์หรือตัวผลิตภัณฑ์ทรัพยากร (4) จัดสรรต้นทุนไปยังกิจกรรมด้วยตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุนที่กำหนด (5) มีการระบุตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุนผลิตภัณฑ์หรือสิ่งที่ต้องการคิดต้นทุน (6) จัดสรรต้นทุนของกิจกรรมไปยังต้นทุนของผลิตภัณฑ์โดยใช้ตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุนที่กำหนด (7) มีการระบุสาเหตุของการเกิดต้นทุนของกิจกรรม(8) มีการพยายามลดสาเหตุของการเกิดต้นทุนของ

กิจกรรม (9) มีการกำหนดกิจกรรมเป็นกิจกรรมเพิ่มมูลค่าและไม่เพิ่มมูลค่า (10) มีการพยายามลดต้นทุนกิจกรรมไม่เพิ่มมูลค่า (11) มีการกำหนดตัวชี้วัดของกิจกรรมที่กำหนดไว้เพื่อให้เกิดการปรับปรุงผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น (12) มีการทบทวนตัวชี้วัดของกิจกรรมอย่างต่อเนื่องเพื่อปรับปรุงผลการดำเนินงานโดยรวม

5.4.2 ตัวแปรอิสระ

5.4.2.1 การให้การศึกษา (Educe) วัดค่าจากข้อคำถามหลายข้อคำถามเกี่ยวกับการให้ความรู้ในการลดต้นทุนตามแนวคิด ABM โดยใช้คะแนนเฉลี่ย 1(น้อยที่สุด) – 5(มากที่สุด)

5.4.2.2 การผูกตติสิ่งจูงใจ (Incent) วัดค่า จากข้อคำถามหลายข้อคำถามเกี่ยวกับสิ่งจูงใจที่บริษัทกำหนดไว้โดยผูกตติกับระดับความสำเร็จของการลดต้นทุนตามแนวคิดการประยุกต์ ABM โดยใช้คะแนนเฉลี่ย 1 (น้อยที่สุด) – 5(มากที่สุด)

5.4.2.3 การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SponMgt) วัดค่า จากข้อคำถามหลายข้อคำถามเกี่ยวกับการสนับสนุนจากผู้บริหารในการลดต้นทุนตามแนวคิด ABM โดยใช้คะแนนเฉลี่ย 1(น้อยที่สุด) – 5(มากที่สุด)

5.4.2.4 การสื่อสารภายในองค์กร (Commu) วัดค่า จากข้อคำถามหลายข้อคำถามเกี่ยวกับการสื่อสารภายในองค์กรเกี่ยวกับการประยุกต์ตามแนวคิด ABM โดยใช้คะแนนเฉลี่ย 1(น้อยที่สุด) – 5(มากที่สุด)

5.4.2.5 ขนาดกิจการ (Size) วัดค่าโดยใช้จำนวนพนักงานของกิจการ กำหนดค่าดังนี้ จำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป = 1; ไม่ใช่ = 0

5.4.2.6 ระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM (Dura) วัดค่าโดยระยะเวลาที่องค์กรมีการประยุกต์แนวคิด ABM จนถึงปัจจุบัน กำหนดค่าดังนี้ ประยุกต์แนวคิด ABM 1 ขึ้นไป = 1; ไม่ใช่ = 0

5.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่

5.5.1 ใช้สถิติพรรณนาในการแสดงค่าพื้นฐานของข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด

5.5.2 ใช้สถิติเชิงอนุมาน โดยตัวแบบทางสถิติ ดังนี้

$$ABM_Success_i = \beta_0 + \beta_1 Educe_i + \beta_2 Incent_i + \beta_3 SponMgt_i + \beta_4 Commu_i + \beta_5 Size_i + \beta_6 Dura_i + \epsilon_i$$

..... (1)

i = บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯ ที่ i

6. สรุปผลการวิจัย

6.1 วิเคราะห์ระดับขั้นความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยสามารถแบ่งกลุ่มระดับขั้นความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม ได้ดังนี้

- | | | | | |
|---------|--|----|--------|---------------------|
| 6.1.1 | ประยุกต์ ABM ระดับสมบูรณ์ 100% | 56 | บริษัท | คิดเป็นร้อยละ 38.90 |
| 6.1.2 | ประยุกต์ ABM ระดับไม่สมบูรณ์ แยกเป็นระดับขั้นความสำเร็จได้ดังนี้ | | | |
| 6.1.2.1 | ประยุกต์ ABM 16.67% | 54 | บริษัท | คิดเป็นร้อยละ 37.50 |

6.1.2.2	ประยุกต์ ABM 25%	2	บริษัท	คิดเป็นร้อยละ	1.40
6.1.2.3	ประยุกต์ ABM 50%	8	บริษัท	คิดเป็นร้อยละ	5.60
6.1.2.4	ประยุกต์ ABM 58.33%	7	บริษัท	คิดเป็นร้อยละ	4.90
6.1.2.5	ประยุกต์ ABM 66.67%	14	บริษัท	คิดเป็นร้อยละ	9.70
6.1.2.6	ประยุกต์ ABM 75%	3	บริษัท	คิดเป็นร้อยละ	2.10
รวม					144 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 100

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประเภทธุรกิจ จำนวนพนักงาน และระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด กับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การ	ระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม							Total
	16.67%	25%	50%	58.33%	66.67%	75%	100%	
ประเภทธุรกิจ								
ผลิตสินค้า	8 (5.60%)	2 (1.40%)	8 (5.60%)	4 (2.80%)	13 (9.00%)	3 (2.10%)	56 (38.90%)	94 (65.30%)
ไม่ได้ดำเนินการผลิตสินค้า	46 (31.90%)	-	-	3 (2.10%)	1 (0.70%)	-	-	50 (34.70%)
ขนาดกิจการ (Size)								
จำนวนพนักงานน้อยกว่า 200 คน	53 (36.80%)	2 (1.40%)	6 (4.20%)	5 (3.50%)	13 (9.00%)	3 (2.10%)	-	82 (56.90%)
จำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป	1 (0.70%)	-	2 (1.40%)	2 (1.40%)	1 (0.70%)	-	56 (38.90%)	62 (43.10%)
ระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM (Dura)								
ประยุกต์แนวคิด ABM น้อยกว่า 1 ปี	54 (37.50%)	2 (1.40%)	8 (5.60%)	7 (4.90%)	-	-	-	71 (49.30%)
ประยุกต์แนวคิด ABM 1 ปีขึ้นไป	-	-	-	-	14 (9.70%)	3 (2.10%)	56 (38.90%)	73 (50.70%)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. บริษัทที่ประยุกต์แนวคิด ABM ระดับสมบูรณ์ 100% ของรายการทั้งหมด จำนวน 56 บริษัท เป็นบริษัทที่ดำเนินการผลิตสินค้า มีจำนวนพนักงาน 200 คนขึ้นไป และมีระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM 1 ปีขึ้นไป
2. บริษัทที่ประยุกต์แนวคิด ABM ระดับไม่สมบูรณ์ จำนวน 88 บริษัท โดยแบ่งเป็น บริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับร้อยละ 75 จำนวน 3 บริษัท บริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับร้อยละ 66.67 จำนวน 14 บริษัท บริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับ ร้อยละ 58.33 จำนวน 7 บริษัท บริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับร้อยละ 50 จำนวน 8 บริษัท บริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับร้อยละ 25 จำนวน 2 บริษัท และบริษัทที่มีการประยุกต์ในระดับร้อยละ 16.67 จำนวน 54 บริษัท

ส่วนใหญ่เป็นบริษัทที่ไม่ได้ดำเนินการผลิตสินค้า มีจำนวนพนักงานน้อยกว่า 200 คน และมีระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM น้อยกว่า 1 ปี

6.3 วิเคราะห์ปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การที่เกิดขึ้นในองค์การ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด และค่าต่ำสุด ของปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การ

ปัจจัยที่เกิดขึ้นในองค์การ	\bar{X}	S.D.	Max	Min
ปัจจัยระดับบุคคล				
การให้การศึกษา (Educe)	3.08	1.61	5	1
การผูกตติสิ่งจูงใจ (Incent)	3.11	1.65	5	1
ปัจจัยระดับองค์การ				
การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SponMgt)	3.00	1.64	5	1
การสื่อสารภายในองค์การ (Commu)	2.96	1.62	5	1
ค่าเฉลี่ยรวม	3.04			ระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การที่เกิดขึ้นในองค์การอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.04 เมื่อพิจารณารายปัจจัย พบว่าองค์การในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการผูกตติสิ่งจูงใจกับผลปฏิบัติงานของแนวคิด ABM มีค่าเฉลี่ย 3.11 รองลงมาองค์การมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ABM มีค่าเฉลี่ย 3.08 รองลงมาองค์การมีการสนับสนุนจากผู้บริหารเกี่ยวกับแนวคิด ABM มีค่าเฉลี่ย 3.00 และลำดับสุดท้ายการสื่อสารภายในองค์การเกี่ยวกับแนวคิด ABM มีค่าเฉลี่ย 2.96 ตามลำดับ

6.4 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดบริหารฐานกิจกรรม

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดบริหารฐานกิจกรรม

ตัวแปรอิสระ	β	t	p – value
(Constant)	-.613	-4.052	0.000***
Educe	1.052	5.437	0.000***
Incent	0.356	2.013	0.046**
SponMgt	0.385	2.779	0.006***
Commu	0.475	2.850	0.005***
Size	0.844	4.765	0.000***
Dura	0.869	3.703	0.000***

$R^2 = 0.986$ Adjusted $R^2 = 0.985$ $F = 15.84$ p – value = 0.000

ระดับนัยสำคัญ ***0.01 **0.05

ตัวแปรตาม = ระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (ABM_Success)

ผลการวิเคราะห์ พบว่าปัจจัยระดับบุคคลและปัจจัยระดับองค์การมีความสัมพันธ์กับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการวิเคราะห์ได้ค่า F – test เท่ากับ 15.84 ค่า p – value เท่ากับ 0.000 สามารถสรุปได้ดังนี้

การให้การศึกษา (Educe) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_1) = 1.052 t = 5.437 p – value = 0.000 กล่าวได้ว่าการให้การศึกษาที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM หากองค์การให้การศึกษาแก่บุคลากรในองค์การสูงจะทำให้ห้องค์การมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูงขึ้น

การผูกติดสิ่งจูงใจ (Incent) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_2) = 0.356 t = 2.013 p – value = 0.046 กล่าวได้ว่าการผูกติดสิ่งจูงใจมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM หากองค์การมีการผูกติดสิ่งจูงใจกับผลการปฏิบัติงานของการประยุกต์แนวคิด ABM ในระดับสูงจะทำให้ห้องค์การมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูงขึ้น

การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SponMgt) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_3) = 0.385 t = 2.779 p – value = 0.006 กล่าวได้ว่าการสนับสนุนจากผู้บริหารมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM หากผู้บริหารมีการสนับสนุนเกี่ยวกับการประยุกต์แนวคิด ABM แก่บุคลากรในองค์การสูงจะทำให้ห้องค์การมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูงขึ้น

การสื่อสารภายในองค์การ (Commu) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_4) = 0.475 มีค่า t = 2.850 ค่า p – value = 0.005 กล่าวได้ว่าการสื่อสารภายในองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM หากองค์การมีการสื่อสารให้บุคลากรในองค์การทราบถึงความสำคัญของการประยุกต์แนวคิด ABM มากขึ้นจะทำให้ห้องค์การมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูงขึ้น

ขนาดองค์การ (Size) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_5) = 0.844 t = 4.765 ค่า p – value = 0.000 กล่าวได้ว่าขนาดองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM องค์การที่มีขนาดใหญ่จะมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูงกว่าองค์การที่มีขนาดเล็ก

ระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM (Dura) พบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (β_6) = 0.869 t = 3.703 p – value = 0.000 กล่าวได้ว่าระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิด ABM หากองค์การมีการประยุกต์แนวคิด ABM ในระยะเวลา 1 ปีขึ้นไป จะทำให้ห้องค์การมีระดับความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM มากกว่าองค์การที่ประยุกต์แนวคิด ABM น้อยกว่า 1 ปี

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 ระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

ผลการวิจัยฉบับนี้พบว่าองค์การที่มีระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์ ร้อยละ 100 ของรายการตามนิยามของแนวคิด ABM จำนวน 56 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 38.90 เป็นองค์การที่ดำเนินการผลิตสินค้าเนื่องจากองค์การผลิตสินค้าเป็นองค์การที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรง ดังนั้นผู้บริหารจึงจำเป็นต้องนำกลยุทธ์การบริหารต้นทุนมาใช้ เพื่อให้ห้องค์การที่ผลิตสินค้าหรืออุตสาหกรรมมีการดำเนินงานในการบริหารต้นทุนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อต่อสู้กับการแข่งขันที่เกิดขึ้น (Chenhall and Langfield, 2016) โดยกลยุทธ์หนึ่ง ที่ห้องค์การผลิตสินค้าได้นำแนวคิดมาใช้ในการบริหารต้นทุน ได้แก่ แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม (สุนันทา สังข์ทัศน์,

2564) ทั้งนี้มีองค์การจำนวน 88 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 61.10 ที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับไม่สมบูรณ์ อาจเป็นเพราะการดำเนินงานตามแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมมีขั้นตอนที่ซับซ้อนและองค์การขาดการรอบเกี่ยวกับแนวคิดจึงทำให้บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม ทั้งนี้การดำเนินงานตามแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมมีการใช้งบประมาณที่สูง และบางกิจกรรมมีการใช้งบประมาณสูงแต่ผลสำเร็จของกิจกรรมนั้นไม่คุ้มค่ากับงบประมาณที่เสียไป (มะลิวรรณ พุทธิชัยกุล, 2554) จึงอาจส่งผลให้บางองค์การมีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับที่ไม่สมบูรณ์

7.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับบุคคลกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

7.2.1 การให้การศึกษา (Education) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการให้การศึกษา กับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การ พบว่าองค์การที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์ 100% เป็นองค์การที่มีการให้ความรู้หรือการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมแก่ผู้บริหารองค์การและพนักงานในองค์การอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นการที่องค์การมีการให้การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมจะส่งผลให้องค์การประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อรพรรณ คงมัลย์ และ จิตตกานต์ เตชะแสนศิริ (2552) ที่กล่าวว่า ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ระบบ ERP ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมใหม่ในองค์การ มีปัจจัยที่เป็นตัวแปรนำไปสู่ความสำเร็จ คือ การอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับระบบ เพื่อให้พนักงานเข้าใจวัตถุประสงค์ในการประยุกต์ใช้ระบบ ERP

7.2.2 การผูกติดสิ่งจูงใจ (Align Incentive) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการผูกติดสิ่งจูงใจกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การ พบว่าองค์การที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์ 100% เป็นองค์การที่มีนโยบายการให้ผลตอบแทนและรางวัลแก่ผู้บริหารหรือพนักงานหากองค์การประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมในองค์การได้สำเร็จ ดังนั้นการที่องค์การมีการผูกติดสิ่งจูงใจกับการปฏิบัติงานจะสามารถกระตุ้นให้พนักงานสามารถประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Luthans (1989) ที่กล่าวว่า การจูงใจ คือ การทำให้บุคคลทุ่มเทแรงกายแรงใจในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามจุดหมายขององค์การที่ตั้งไว้ โดยเน้นการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Gordon (2002) กล่าวว่า การจูงใจในการทำงานจะมุ่งเน้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ พนักงานจะถูกจูงใจเพื่อให้เพิ่มความพยายามเป็นพิเศษ เพื่อให้ได้ผลงานตามมาตรฐาน ทั้งนี้ลักษณะของการจูงใจอาจเป็นการให้รางวัลพิเศษ เช่น เงินเดือนที่เพิ่มขึ้น ตำแหน่งงาน โบนัส ฯลฯ

7.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยระดับองค์การกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

7.3.1 การสนับสนุนจากผู้บริหาร (Management Support) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากผู้บริหารกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์การ พบว่าองค์การที่มีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์ 100% เป็นองค์การที่ผู้บริหารมีการจัดงบประมาณเฉพาะเพื่อการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมในองค์การ และมีการวางแผน ประชุม ติดตามความก้าวหน้าของการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นองค์การที่มีการสนับสนุนจากผู้บริหารเกี่ยวกับการประยุกต์แนวคิดจะส่งผลให้องค์การประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Rui-Vieira and Hoskin (2005) ที่กล่าวว่า การให้การสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงเป็นปัจจัยสำคัญในการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรม ABC ซึ่งถือเป็นนวัตกรรมใหม่ในองค์การ โดยเมื่อผู้บริหารเข้ามามีส่วนร่วมในการ

ประยุกต์แนวคิด ABC จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการประยุกต์ ABC อย่างรวดเร็ว และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Zhang and Che (2010) ที่กล่าวว่า การได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร เป็นปัจจัยหลักที่ทำให้การประยุกต์ระบบต้นทุนฐานกิจกรรมประสบความสำเร็จ โดยยิ่งผู้บริหารมีความมุ่งมั่นและสนับสนุนในระดับสูง ยิ่งทำให้ระบบต้นทุนฐานกิจกรรมประสบความสำเร็จตามเป้าหมายในระดับสูงด้วย

7.3.2 การสื่อสารภายในองค์กร (Internal Communication) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารภายในองค์กรกับระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์กร พบว่าองค์กรที่มีการประยุกต์แนวคิดบริหารฐานกิจกรรมในระดับสมบูรณ์ 100% เป็นองค์กรที่มีการสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับการแนวความคิดบริหารฐานกิจกรรมให้ทราบทั้งองค์กรอย่างสม่ำเสมอ และมีการรายงานความก้าวหน้า รายงานปัญหา ตลอดจนรายงานเกี่ยวกับผลการปฏิบัติงานที่ได้รับจากการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมให้ทราบทั้งองค์กรอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นองค์กรที่มีการสื่อสารภายในองค์กรเกี่ยวกับการประยุกต์แนวคิดจะส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Zaremba (2006) ที่กล่าวถึงการสื่อสารในองค์กรว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในองค์กรเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กรและช่วยให้อุบลการณ์ในองค์กรได้รับข้อมูลที่ต้องการในการปฏิบัติงาน

สำหรับปัจจัยอื่นที่ใช้เพิ่มในการทดสอบความสัมพันธ์ ได้แก่ ขนาดองค์กร (Organization Size) และระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM (Duration of ABM Implementation) พบว่าขนาดองค์กรเป็นปัจจัยที่มีผลเชิงบวกต่อระดับความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า องค์กรที่มีขนาดที่ต่างกันจะมีระดับขั้นความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมในองค์กรที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Khan, et al. (2009) ที่กล่าวว่า ขนาดขององค์กรที่มีความแตกต่างกันด้านจำนวนสมาชิก โครงสร้าง และทรัพยากรที่แตกต่างกันจะส่งผลให้เกิดผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กรแตกต่างกันออกไป และจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าองค์กรที่มีการประยุกต์แนวคิด ABM ในระยะเวลาที่นานจะส่งผลให้องค์กรนั้นมีโอกาสประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาก่อนหน้าที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพมีผลต่อความสำเร็จของการประยุกต์นวัตกรรมหรือความรู้ใหม่ในองค์กร โดยการมีประสบการณ์ในการเผชิญกับปัญหาที่หลากหลายจะทำให้เกิดการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่หรือนวัตกรรมใหม่ได้สำเร็จ (Farr et al., 2003) แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมถือเป็นนวัตกรรมอย่างหนึ่งหากองค์กรมีระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิดติดต่อกันหลายปีทำให้องค์กรมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในการแก้ปัญหาและได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้เพิ่มระดับความสำเร็จของประยุกต์แนวคิด อีกทั้งแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมเป็นแนวคิดที่ต้องใช้ระยะเวลาในการวางระบบการรวบรวมข้อมูล องค์กรที่มีระยะเวลาประยุกต์แนวคิดนานกว่าจึงมีระดับความสำเร็จมากกว่า

จากข้างต้น สรุปได้ว่าบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมครบตามนิยามของแนวคิดจำนวน 56 บริษัท (ร้อยละ 38.90) โดยปัจจัยที่ทำให้บริษัทสามารถประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมได้สำเร็จ ได้แก่ การให้การศึกษา การผูกตติสิ่งจูงใจ การสนับสนุนจากผู้บริหาร การสื่อสารในองค์กร ขนาดองค์กร และระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิด ABM

8. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยฉบับนี้ สามารถเป็นแนวทางให้ผู้บริหารองค์การที่กำลังประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม และต้องการประยุกต์แนวคิดในระดับที่สูงขึ้น ควรพิจารณาประเด็นดังนี้

8.1 ให้การศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมหรือมีการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมแก่บุคลากร

8.2 ผู้กตติลิ่งจูงใจกับความสำเร็จของการประยุกต์การบริหารกิจกรรม โดยองค์การอาจมีนโยบายการให้ผลตอบแทน แก่ผู้บริหารหรือบุคลากรหากประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมในองค์การได้สำเร็จ

8.3 ผู้บริหารแสดงการให้ความสำคัญต่อการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม โดยจัดงบประมาณเฉพาะสำหรับการประยุกต์และการพัฒนาแนวคิด และมีการติดตามความก้าวหน้าของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

8.4 สื่อสารและรายงานความก้าวหน้าเกี่ยวกับการประยุกต์แนวคิดต้นทุนฐานกิจกรรมให้ทราบทั้งองค์การอย่างสม่ำเสมอ

ทั้งนี้้องค์การที่มีขนาดใหญ่มีโอกาสประสบความสำเร็จในการประยุกต์แนวคิด ABM สูง เนื่องจากการนำแนวคิด ABM มาประยุกต์ใช้ในองค์การมีการใช้งบประมาณที่ค่อนข้างสูง ้องค์การที่มีขนาดใหญ่จะมีงบประมาณหรือทรัพยากรที่เพียงพอต่อการประยุกต์และพัฒนาระบบแนวคิด ABM สูงกว่า้องค์การที่มีขนาดเล็ก และหาก้องค์การมีระยะเวลาในการประยุกต์แนวคิดติดต่อกันหลายปีทำให้องค์การมีโอกาสได้รับประสบการณ์ในการแก้ปัญหา และได้รับความรู้ที่สามารถนำไปใช้เพิ่มระดับความสำเร็จของประยุกต์แนวคิด อีกทั้งแนวคิดการบริหารฐานกิจกรรมเป็นแนวคิดที่ต้องใช้ระยะเวลาในการวางระบบการรวบรวมข้อมูล ้องค์การที่มีระยะเวลาประยุกต์แนวคิดนานกว่าจึงมีระดับความสำเร็จมากกว่า

9. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

9.1 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยภายใน้องค์การ การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มตัวแปรที่เป็นปัจจัยภายนอกที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จของการประยุกต์แนวคิดการบริหารฐานกิจกรรม

9.2 การศึกษาครั้งต่อไปควรมีใช้ตัวเลขทางบัญชีเพื่อวัดผลการดำเนินงาน

9.3 ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ การศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มขอบเขตการศึกษาในฐานข้อมูลอื่น เช่น บริษัทที่จดทะเบียนในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

บรรณานุกรม

- ชาติชาย คงเพ็ชรดิษฐ์. (2559). การบริหารการเปลี่ยนแปลง: บทบาทของภาวะผู้นำและการสื่อสารในองค์กร. Veridian E-Journal, Silpakorn University, 9(1), 895-914.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2565). รายชื่อบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. Retrieved from <https://www.set.or.th/th/market/information/securities-list/main>.
- ชนกฤต แซ่ไคว้. (2557). ปัจจัยด้านองค์กรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงนวัตกรรมในการปฏิบัติงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจอาเซียนของกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปเนื้อสัตว์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- นิตยา ฅนอมศักดิ์ศรี. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานด้านนวัตกรรมในองค์กรการพยาบาลตามการรับรู้ของหัวหน้างานการพยาบาล ในโรงพยาบาลชุมชนสังกัดกระทรวงสาธารณสุข. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยคริสเตียน.
- ภรภัค นิลคัมภีร์. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการใช้งานระบบสารสนเทศทางการบัญชี กรณีศึกษา : ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) ในภาคตะวันออก. บัญชีมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- มะลิวรรณ พฤกษ์ชัยกุล. (2554). ปัญหาและอุปสรรคในการนำต้นทุนกิจกรรมมาใช้ในหน่วยงานราชการจังหวัดสมุทรสงคราม. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรญาณบุรี.
- สุดารัตน์ พิมลรัตน์กานต์. (2562). ความสามารถในการจัดการนวัตกรรมเพื่อผลการดำเนินงานขององค์กรที่ยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตรในประเทศไทย. ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุนันทา สังข์ทัศน์. (2564). กลยุทธ์การบริหารต้นทุนของธุรกิจผลิตสินค้าในสถานการณ์โควิด-19. บทความวิชาการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ, 7(1), 1-11.
- อรพรรณ คงมาลัย และ จิตตกานต์ เตชะแสนศิริ. (2552). ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการประยุกต์ใช้ระบบ ERP: กรณีศึกษา บริษัท ABC จำกัด. วารสารบริหารธุรกิจ, 32(123), 10-18.
- อิสราภรณ์ พลนารักษ์. (2550). ระดับการประยุกต์การบริหารฐานกิจกรรมและผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทในอุตสาหกรรมไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัญชีดุษฎีบัณฑิต. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Argyris, C., & Kaplan, R. S. (1994). Implementing new knowledge: The case of activity-based costing. Accounting Horizons. September 1994(3).
- Beyene, K. T., Shi, C. S., & Wu, W. W. (2016). The impact of innovation strategy on organizational learning and innovation performance: Do firm size and ownership type make a difference. South African Journal of Industrial Engineering, 27(1).
- Chenhall, R. H., & Langfield, S. K. (2016). The relationship between strategic priorities, management techniques and management accounting: An empirical investigation using a systems approach. Accounting, Organizations and Society, 23(3), 243-264.
- Cooper, R. (1987). The two-stage procedure in cost accounting-part two. Journal of Cost Management (Fall 1987), 39-45.

- Farr, J. L., Sin, H.-P., & Tesluk, P. E. (2003). Knowledge management processes and work group innovation: In L.V. Shavinina
- Gordon, J. R. (2002). *Organizational Behavior: A Diagnostic Approach* (2nd ed. ed.): Prentice Hall.
- Holtz, S. (2004). *Corporate Conversations: a Guide to Crafting Effective and Appropriate Internal Communication*. New York: AMACOM.
- Khan, S., Rehman, H. U., & Fatima, N. (2009). Transformational leadership and organizational innovation: Moderated by organizational size. *African Journal of Business Management*, 3(11), 678-684.
- Kim, Y.-W. (2017). *Activity Based Costing for Construction Companies*. John Willey & Sons: UK.
- Kotter, J., & Schlesinger, L. (2021). *Change Management - Overcoming Resistance to Change*. Retrieved from <https://www.tutor2u.net/business/reference/change-management-how-to-overcome-resistance-to-change>
- Luthans, F. (1989). *Organizational Behavior* (5th ed.). New York: McGraw-Hill Inc.
- Nah, F. F. H., Lau, J. L.-S., & Kuang, J. (2001). Critical factors for successful implementation of enterprise systems. *Business Process Management Journal*, 7(3), 285-296.
- Rui-Vieira, J. O., & Hoskin, K. (2005). Power, Discourses and Accounting Change: The Implementation of Activity Based Costing in a Portuguese Bank. *Business Process Management Journal*, 30(28).
- Thailand industry. (2013). การบริหารฐานกิจกรรม (Activity-based Management). Retrieved from http://www.thailandindustry.com/indust_newweb/articles_preview.php?cid=7476
- Zaremba, A. J. (2006). *Organizational communication* (2nd ed. ed.): Thomson/South-Western.
- Zhang, Y. F., & Che, R. I. (2010). Factors Influencing Activity-Based Costing Success: A Research Framework. *International Journal of Trade, Economics and Finance*, 1(2), 144-150.



80th Anniversary
SILPAKORN UNIVERSITY
Creative Art and Science for All



คณะวิทยาการจัดการ
Faculty of Management Science

Proceedings

การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 ประจำปี 2566